2063-0746

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

– Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bescherming als monument van bepaalde delen van het gebouw gelegen Eburonenstraat 52 te Brussel

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening, inzonderheid op artikelen 226 en 228 ;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004 houdende instelling van de procedure tot bescherming als monument van het gebouw gelegen Eburonenstraat 52 te Brussel ;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel uitgebracht op 2 september 2004 ;

Overwegende dat de eigenaar geen opmerkingen heeft meegedeeld binnen de termijn zoals bepaald door artikel 224 van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening ;

Overwegende dat de omvang van de bescherming beperkt geworden is tot bepaalde elementen met een bijzondere historische en artistieke waarde ;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht op 19 januari 2005 ;

Op voorstel van de minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. Worden beschermd als monument de voorgevel, de achtergevel en de bedaking van het gebouw gelegen Eburonenstraat 52 te Brussel, bekend ten kadaster te Brussel, 6de afdeling, sectie F, 2de blad, perceel nr. 100 g 2, wegens hun historische en esthetische waarde zoals nader bepaald in bijlage I van dit besluit.

– Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale classant comme monument certaines parties de l'immeuble sis rue des Eburons 52 à Bruxelles

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire, notamment les articles 226 et 228 ;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 6 mai 2004 entamant la procédure de classement comme monument de l'immeuble sis rue des Eburons 52 à Bruxelles ;

Vu l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la ville de Bruxelles émis le 2 septembre 2004 ;

Considérant que le propriétaire n'a pas émis d'observations dans le délai prévu par l'article 224 du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire ;

Considérant que l'étendue du classement a été réduite à certains éléments présentant un intérêt historique et artistique particulièrement remarquable ;

Vu l'avis de la Commission royale des Monuments et des Sites émis le 19 janvier 2005 ;

Sur la proposition du ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Sont classées comme monument la façade avant, la façade arrière et la toiture de l'immeuble sis rue des Eburons 52 à Bruxelles, connu au cadastre de Bruxelles, 6e division, section F, 2e feuille, parcelle n° 100 g 2, en raison de leur intérêt historique et esthétique précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING • VERENIGD COLLEGE VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
KANSELARIJ

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

Art. 2. De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen, alsook gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3. De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 09 FEV. 2006

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De minister-voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

KANSELARIJ

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

Charles PICQUE

23 -02- 2006
CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Art. 2. La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3. Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, 09 FEV. 2006

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le ministre-président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS RUE DES EBURONS 52 A BRUXELLES

Réf. cadastrale : Bruxelles, 6e division, section F, 2e feuille, parcelle n° 100 g 2.

Description sommaire :

Cette maison bourgeoise de style Art nouveau fut commandée à l'architecte Léon DELUNE (1862-1941) par Louise Dewindt. Le permis de bâtir de l'immeuble est daté du 22 avril 1901 (AVB, TP 10417).

L'immeuble présente trois niveaux et s'articule en deux travées de largeur inégale, la travée d'accès étant plus étroite. L'élévation en briques est rehaussée d'éléments en pierre bleue et blanche.

Le rez-de-chaussée, éclairé par une baie unique, est marqué par un haut soubassement percé d'une baie de cave grillagée sous un arc en plein cintre outrepassé. A droite, la porte d'entrée est inscrite dans une composition asymétrique, typique de l'esprit Art nouveau : à l'intérieur d'un épais encadrement, la porte est flanquée d'une étroite fenêtre et est surmontée d'une imposte à arc d'inspiration mauresque. A remarquer la boîte aux lettres ainsi que le judas grillagé de la porte qui sont de belle qualité.

Aux étages, marqués par un jeu de pilastres, le traitement extrêmement plastique dont a fait l'objet la travée principale est remarquable : au 1er étage, un large et imposant balcon en pierre repose sur d'épaisses consoles et enserre un élégant garde-corps en ferronnerie. Ce balcon, fort original, précède une fenêtre tripartite sous linteau métallique apparent. Sur les meneaux de cette baie prennent appuis les épaisses consoles qui soutiennent l'imposante logette du niveau supérieur. Cette logette, entièrement en pierre, est amortie par un fronton courbe et est flanquée d'étroites fenêtres à arc surbaissé.

La travée d'entrée est quant à elle percée, au 1er étage, d'une fenêtre sous linteau droit métallique, inscrite dans un encadrement imprimé de courbes Art nouveau également retrouvées à hauteur de l'allège. L'arc chantourné de la baie du 2e étage s'inspire du vocabulaire formel de Victor Horta.

Tous les châssis à petits-bois d'origine sont conservés, ce qui est exceptionnel.

À l'intérieur, l'immeuble présente l'organisation spatiale caractéristique de la maison bourgeoise que l'on construisait à Bruxelles entre la fin du 19e et le début du 20e siècle. Les proportions de ces espaces intérieurs sont ici particulièrement monumentales, reflet du niveau social élevé de son commanditaire.

La façade arrière est originale et d'un grand intérêt car elle témoigne d'une certaine recherche décorative, ce qui est rare pour ce type de maison. L'élévation en briques rehaussées de bandeaux de pierre blanche, présente trois niveaux et deux travées reflétant, à l'instar de la façade avant, l'organisation intérieure de l'immeuble. La travée principale, à droite, est inscrite dans un renfoncement couronné d'un bandeau à redents. Tous les châssis d'origine ont été préservés.

Le jardin est accessible par une passerelle passant au-dessus de la cour anglaise, dispositif peu fréquent.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 206, 1° du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire :

Intérêt historique :

Construit rue des Eburons, l'immeuble apparaît comme un véritable ornement dans ce secteur un peu moins privilégié du quartier des Squares (quartier Nord-Est) (Gédéon Bordiau arch. – 1875). Ce quartier, qui de nos jours témoigne d'une valeur esthétique, historique et culturelle indéniable, constitue l'extension résidentielle la plus typique de la fin du 19e siècle bruxellois au-delà des boulevards, et l'une des plus belles réalisations urbanistiques de l'époque.

Le quartier, réputé pour les élégantes maisons bourgeoises de style éclectique qui bordent ses artères, est surtout l'un des hauts lieux de l'Art nouveau bruxellois. Il fut construit au tournant des 19e et 20e siècles, durant ces années qui furent également celles de l'épanouissement de ce style d'avant-garde. L'immeuble de la rue des Eburons s'inscrit dans ce mouvement.

Intérêt esthétique :

Cette maison constitue un remarquable témoin de la production architecturale de Léon DELUNE (1862-1941), qui fut l'un des grands représentants de la seconde génération des architectes de l'Art nouveau.

KANSELARIJ

Léon Delune appartient à une famille d'architectes dont il n'est pas toujours aisé de distinguer ce qui revient à l'un ou à l'autre. Contrairement à son frère aîné Ernest (1859-1947), on ne trouve de Léon Delune que peu d'œuvres signées ; seule la maison du n° 54 rue du Général Patton porte sa signature. Par l'ampleur et la qualité de leur production (plus de soixante maisons Art nouveau et autant de style éclectique) les Delune marquent les nouveaux quartiers du sud de Bruxelles au début du 20e siècle.

Léon Delune s'installe à Bruxelles en 1888 et travaille au ministère de l'Agriculture, tout en suivant des cours d'architecture à l'Académie des Beaux-Arts de Bruxelles. En 1891, il ouvre son premier cabinet d'architecte au n° 240 de la chaussée d'Ixelles. Il le quitte trois ans plus tard pour l'habitation qu'il construit avenue des Eperons d'Or à Ixelles, l'un des plus somptueux exemples d'architecture éclectique à Bruxelles.

À partir de 1900, les frères Delune se tournent vers l'Art nouveau, chacun trouvant une expression personnelle malgré une empreinte stylistique familiale : Léon s'exprime de manière plus nerveuse, en particulier dans le travail de la pierre bleue. C'est à cette époque que se situe la construction de la maison de la rue des Eburons.

La composition de façade en deux travées, dont la principale traitée en ressaut est projetée vers l'extérieur, est l'une des principales caractéristiques de l'architecture éclectique bruxelloise. Cette composition exprime la logique de l'organisation interne de la maison : la travée droite plus étroite correspondant à la partie « circulation » (le vestibule avec, dans l'axe de celui-ci, la cage d'escalier et un couloir menant côté jardin à l'office) et la travée gauche plus large destinée aux pièces de vie.

Si le traitement de la travée principale est typique de l'architecture éclectique, le travail formel monumental et plastique dont elle fait l'objet est propre au langage architectural de Léon Delune : le balcon et la logette forment une structure en soi, comme rajoutée à la composition de la façade, et la pierre bleue ne présente quasiment pas de détails ou de sculptures.

En même temps, il faut insister sur le mélange réussi et original de différents ingrédients Art nouveau dont résulte la façade avant. Sous la corniche, la fenêtre située en travée d'entrée est couronnée d'un arc qui s'inspire fortement du vocabulaire formel de Horta. On retrouve le motif de l'arc outrepassé d'inspiration mauresque également repris, entre autres, par P. Hankar et, dans l'esprit créatif de l'Art nouveau, Delune laisse ça et là une poutre métallique visible. Quant à la composition de la porte d'entrée et de son encadrement, elle est typique de l'esprit Art nouveau par son asymétrie et le caractère disparate de ses différents éléments (*Encyclopédie de l'Art nouveau*, p. 63).

L'immeuble, qui constitue un parfait témoin de l'habitation bourgeoise traditionnelle au tournant des 19e et 20e siècles à Bruxelles, est surtout l'expression du langage architectural de Léon Delune qui s'inspire ici du vocabulaire formel de l'Art nouveau.

Bibliographie : F. Dierkens-Aubry, J. Vandenbreeden, *Art nouveau en Belgique*, Bruxelles, 1995 ; Borsi F. et Wieser H., *Bruxelles. Capitale de l'Art nouveau*, rééd., Bruxelles, 1992 ; Van Loo A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Anvers, 2003 ; *Encyclopédie de l'Art nouveau, t. 1, Le quartier Nord-Est à Bruxelles*, Bruxelles, 1999, pp. 62, 63 ; Heymans V., *Le quartier des squares*, n°13, Bruxelles ville d'art et d'histoire (coll.), Bruxelles, 1993.

Vu pour être annexé à l'arrêté du 09 FEV. 2006

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Copie certifiée conforme

voor eensluidend afschrift

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING • COLLEGE VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE • KANSELARIJ

Charles PICQUE

23 -02- 2006

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN EBURONENSTRAAT 52 TE BRUSSEL

Kadastrale gegevens : Brussel, 6de afdeling, sectie F, 2de blad, perceel nr. 100 g 2.

Beknopte beschrijving :

Deze burgerwoning werd in Art Nouveaustijl opgetrokken en werd door Louise Dewindt besteld bij architect Léon DELUNE (1862-1941). De bouwvergunning van het pand is gedateerd op 22 april 1901 (SAB, OW 10417).

Het gebouw omvat drie niveaus en wordt door twee traveeën van ongelijke breedte – met een smallere ingangstravee – gestructureerd. De gevelopstand is verfraaid met arduin- en zandsteen elementen.

De gelijkvloerse verdieping – belicht door een enkele opening – is gekenmerkt door een hoge onderbouw die opengewerkt is door een kelderopening met traliewerk bekroond door een ronde hoefijzervormige en uitspringende boog. De ingangsdeur is omvat in een, typerend voor de Art Nouveau, asymmetrische compositie : omschreven binnen een statige omkadering is de ingang vergezeld van een smal verticaal zijvenster, met er bovenop een bovenlicht in boog van Moorse inspiratie. Opmerkelijk is de brievenbus en het luikje met traliwerk van de bijzonder fraaie houten ingangsdeur.

Op de verdiepingen, geaccentueerd door een spel van pilasters, de uitermate plastische behandeling van de hoofdtravee is opmerkelijk : de 1ste verdieping omvat een breed en imposant arduinstenen balkon dat op imponerende, vervaardigde kraagstenen rust en dat door een elegante smeedijzeren borstwering omgeven is. Dit bijzonder origineel balkon staat voor een drievoudig venster onder metalen en zichtbaar draagstuk. Op de arduinen tussenstijlen van de raamopeningen rusten de monumentale en geprofileerde kraagstenen die de imposante loggia van het volgende niveau ondersteunen. Deze loggia is afgewerkt door een gebogen fronton. De loggia is versierd met smalle vensters.

De ingangstravee wordt op de eerste verdieping opengewerkt door een raam omgeven door een omkadering met Art Nouveau curves, die men ook ontwaart op het niveau van de steunmuur. De uitgeholde boog van het raam van de 2de verdieping geïnspireerd is door Victor Horta's vormenwoordenschat.

Alle oorspronkelijke raamkozijnen met houten vensterroedes zijn aanwezig, hetgeen uitermate zelden voorkomt.

De binnenkant van het pand vertoont de karakteristieke ruimtelijke indeling van de burgerwoning zoals deze aan het einde van de 19de en bij de aanvang van de 20ste eeuw in Brussel gebouwd werd. De proporties van deze binnenruimtes zijn hier bijzonder monumentaal opgevat, als een weerspiegeling van de welgestelde stand van zijn opdrachtgeefster.

De achtergevel is origineel en uitermate interessant omdat het van een zekere decoratieve bekommernis getuigt, hetgeen in dat huizentype zelden voorkomt. De bakstenen gevelopstand is verfraaid met zandstenen stroken en omvat drie niveaus en twee traveeën die, zoals dit het geval is voor de voorgevel, de organisatie van de binnenruimte van de woning te kennen geeft. De hoofdtravee, aan de rechterzijde is omvat in een uitholling die bekroond wordt door een tandvormige baksteenstrook. Alle oorspronkelijke raamkozijnen werden bewaard.

De tuin wordt betreden via een overloop die de Engelse binnenplaats overbrugt, hetgeen een ongebruikelijke installatie voorstelt.

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening :

Historische waarde :

Dit pand dat in de Eburonenstraat gebouwd is, vormt een heus ornament in deze iets minder bedeelde wijk binnen de Squareswijk (noordoostelijke wijk) (Gédéon Bordiau, arch. – 1875). Betrokken wijk die thans van een ontegensprekelijke esthetische, historische en culturele waarde getuigt, vormt de meest typerende uitbreiding van de Brusselse woonwijken buiten de lanen aan het einde van de 19de eeuw en vertolkt een van de meest geslaagde stedenbouwkundige realisaties uit die tijd.

Deze wijk is vermaard voor de elegante burgerwoningen in eclectische stijl die langs zijn verkeersaders gebouwd werden en staat bekend als een toonaangevende plaats van de Brusselse Art Nouveau. De wijk werd aan de eeuwwisseling van de 19de naar de 20ste eeuw aangelegd en in deze jaren kende deze avant-gardestijl eveneens zijn bloeiperiode. Het pand aan de Eburonenstraat dient als voorbeeld van deze strekking beschouwd te worden.

KANSELARIJ

Esthetische waarde :

Deze woning is een schitterende getuigenis van de architecturale productie van Léon Delune (1862-1941) die bij de vooraanstaande vertegenwoordigers van de Art Nouveau-architectuur hoort.

Léon Delune was afkomstig uit een architectengeslacht en daardoor is het niet steeds gemakkelijk de productie van de ene en de andere uit elkaar te houden. In tegenstelling tot zijn broer Ernest (1859-1947), heeft Léon Delune weinig producties getekend ; alleen het huis aan de General Pattonstraat 54 draagt zijn handtekening. Dank zij de veelvuldigheid en de kwaliteit van hun productie (meer dan zestig Art Nouveauhuizen en evenveel huizen in eclectische stijl) hebben de architecten Delune hun stempel meegegeven aan de Art Nouveauwijken van het begin van de 20ste eeuw in de zuidelijke wijken van Brussel.

Léon Delune vestigde zich in Brussel in 1888 en was werkzaam op het Ministerie van Landbouw terwijl hij cursussen in architectuur volgde aan de Académie des Beaux-Arts van Brussel. In 1891 opende hij zijn eerste architectenbureau op het nr. 240 van de steenweg op Elsene. Hij verliet dit gebouw drie jaar later om het pand te bewonen dat als een van de meest weelderige voorbeelden van de eclectische architectuur te Brussel bestempeld wordt en dat hij in de Gulden Sporenlaan te Elsene gebouwd heeft.

Vanaf 1900 raken de gebroeders Delune in de ban van de Art Nouveau-architectuur, waarbij elk van hen zich een persoonlijke expressie eigen maakt en dit, ongeacht de familiale stijlkenmerken. Léon is te herkennen aan zijn meer gespierde stijl, namelijk in de bewerking van arduinsteen. De bouw van het pand aan de Eburonenstraat stamt uit deze periode.

De gevelcompositie in twee traveeën, waarbij de voornaamste uitspringende travee naar buiten wordt geprojecteerd, geldt als een van de hoofdkarakteristieken van de eclectische architectuur te Brussel. Deze compositie geeft vorm aan de interne organisatorische logica van de woning : de smallere rechtertravee stemt overeen met het circulatiegedeelte (een gang met in het as ervan, de trappenhall plus een gang die naar de voorraadkamer aan de tuinkant leidt) en de wijdere linkertravee bestemd voor de leefruimten.

Mocht de behandeling van de hoofdtravee typerend zijn voor de eclectische architectuur, de monumentale en plastische vormelijke behandeling ervan is eigen aan de architecturale expressie van Léon Delune : het balkon en de loggia vormen een op zichzelf staande structuur waarbij deze toegevoegd lijkt te zijn aan de gevelcompositie en de arduinsteen vertoont zo goed als geen details of sculpturen.

Tegelijkertijd dient men te wijzen op de geslaagde en originele vermenging van diverse Art Nouveau-ingrediënten die in de voorgevel vervat zijn. Het onder de kornis gelegen venster wordt bekroond door een boog die sterk aanleunt bij het formeel vocabularium van Victor Horta. Men vindt er het hoefijzerboogmotief van Moorse inspiratie dat, o.a., ook P. Hankar aangewend heeft en in zijn creatieve Art Nouveaustemming laat Delune hier en daar een metalen dwarsbalk zichtbaar. Verder is de compositie van de voordeur en de omkadering ervan typerend voor de Art Nouveaugeest met zijn asymmetrische behandeling en het uiteenlopend karakter van zijn diverse elementen. (« *Encyclopédie de l'Art nouveau* », blz. 63)

Het pand dat een perfecte getuigenis levert van de traditionele burgerwoning aan de eeuwwisseling van de 19de naar de 20ste eeuw, getuigt vooral van het architectonisch vocabularium van Léon Delune waarbij hij zijn inspiratie uit de vormenleer van de Art Nouveau put.

Bibliografie : F. Dierkens-Aubry, J. Vandenbreeden, *Art nouveau en Belgique*, Brussel, 1995 ; Borsi F. en Wieser H., *Bruxelles. Capitale de l'Art nouveau*, Brussel, 1992 ; Van Loo A. (dir.), *Dictionnaire de l'architecture en Belgique de 1830 à nos jours*, Antwerpen, 2003 ; *Encyclopédie de l'Art nouveau, t. 1, Le quartier Nord-Est à Bruxelles*, Brussel, 1999, blz. 62, 63 ; Heymans V., *De Squareswijk*, nr. 13, Brussel, stad van kunst en geschiedenis (coll.), Brussel, 1993.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 09 FEV. 2006

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Copie certifiée conforme

voor eensluidend afschrift

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING • VERENIGD COLLEGE VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE • KANSELARIJ

Charles PICQUE

23 -02- 2006

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN EBURONENSTRAAT 52 TE BRUSSEL

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS RUE DES EBURONS 52 A BRUXELLES

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION

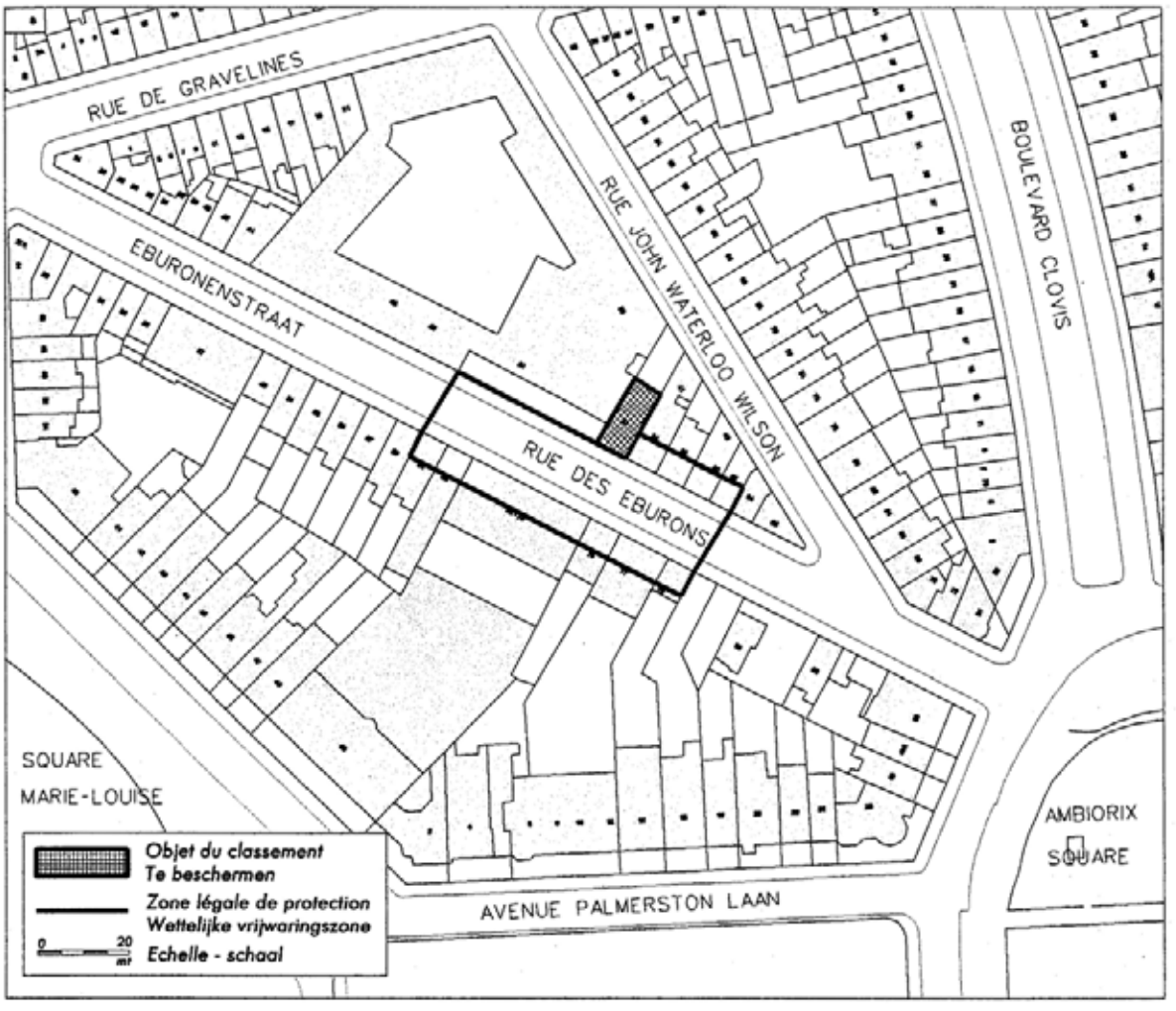

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 09 FEV. 2006

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Vu pour être annexé à l'arrêté du 09 FEV. 2006

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

Charles PICQUE

KANSELARIJ

23 -02- 2006
CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ